

עלון באר יצחק

לרפ"ש
הגאון ר'
אבנר בן
טובה
שליט"א

א. "ויקח אתה הסלע ויצאנו ממנו מים" סלע אותיות סמך למד עין, האותיות האמצעיות הם מימ לאמר ויקח את האותיות של סלע ויצאו מתוכו האותיות מים. (רבי נח מינדס)

ב. "לא תעבור בי פן בחרב אצא לקראתך" ומהו "פן" היה צריך לומר "כי בחרב וכו'" אלא אמר להם אפילו שאסכים שתעברו אני חושש שלא אוכל לעמוד בניסיון מפני שבעשו נאמר "על חרבך תחיה". (רבי שמואל דוד וואלקין זצ"ל)

ג. יש משותף לפרשיות קרח חקת בלק שבשלתם יש את האות ק' בתחילה באמצע ובסוף וידוע שהאות ק' מסמלת את האיש הקדוש וזה רומז לנו שקרח היה קדוש רק בתחילתו ואח"כ נפל לבירא עמיקתא ובחקת שהק' באמצע רומז לנו שאחד קדוש והשני לא והיינו שהמזה על טמא מת נטמא ומי שהיזו עליו נטהר ונתקדש ובלק היה רשע בעיקרו ובסוף זכה שיצאה ממנו רות המואביה

ד. "ונצעק אל ה' וישמע קולינו וישלח מלאך ויציאנו ממצרים" תימה היא, כיצד משה, העניו מכל האדם, בא ומתפאר לפני מלך אדום וקורא לעצמו "מלאך". ויתורץ על פי מעשה שסיפר הג"ר אליעזר גורדון, אודות הגאון הנודע רבי אבלי פוסובולר שיצא יום אחד לשוח מחוץ לעיר, וראה כפרי אחד מנהיג עגלה הרתומה לסוס, ופרה קשורה אליה. הגאון הזהירו כי דבר זה אסור על פי דין תורה, אך הכפרי לא נשמע עליו. שוב ניסה להסביר לו את חומר האיסור, וגם זה לא הועיל. או אז פנה עליו רבי אבלי ואמר, הידעת מי אני ומי הוא המדבר אליך, אני הוא הרב היותר גדול שבוילנא, ושמי הולך בכל המדינות, תכף כשאשוב לוילנא אכריז עליך נידוי ושמטא. הכפרי נבהל, התיר את הפרה מהעגלה, ואחז הרצועה בידו.

הרי לנו דוגמא לגאון וצדיק שלבש גאות והתפאר לפני הכפרי, כי הוא גדול הדור, וזאת כדי להניאו מעבירה. כיוצא בה ניתן לפרש דברי משה למלך אדום, כי כיון שביקש להטיל עליו אימה, למען יתיר להם לעבור בגבולו, לכך התפאר לפניו כי הוא ה"מלאך" אשר שלחו ה' להוציא את ישראל ממצרים (רבי זלמן סורוצקין)

תלמוד: איך זה יכול להיות שנהג משאית נכנס לתוך מעבר חציה מלא אנשים ואף אחד

לא נפגע? (תשובת הפוסט שפועל הפא בע"ה)

תשובת פרשת בהעלותך: איך אפשר להדביק ללא דבק – כשהולכים ללא מסכה.

בדיתתה: כל יום היה מדבר שמעון עם בנו יוסי מה היה בת"ת. באותו ערב אמר יוסי לאביו: "אבא,

היום אני הייתי היחיד שענה על שאלה בכיתה!" "כל הכבוד", החמיא לו שמעון, "רואים שאתה הילד שלי, דרך אגב", המשיך, "מה היתה השאלה?" "מי לא הכין שיעורי בית" ענה יוסי.

לטיהור מערכת פלי הדם: תמצית מיץ אלוורה (קקטוס) מנקה שומנים כבדים מהקיבה, כבד, כליות, וכל מערכת כלי הדם, משקה זה משפר את תהליך חילוף החומרים בגוף, והוא אחד ממטהרי הגוף הטבעיים ביותר. לגרום לזיכרון הדם: אכילת חסה טובה מאד לניקוי וזיכוח הדם, והוא עדיף משאר הירקות, ועדיף שיהא מבושל, הוא מזין יותר וכן אכילת כרתי מנקה הכבד.

(ספר רפואה שלימה מאת הרב יצחק פחה זצ"ל)

לרבישת הספר יש לפנות למספר 0527655652/3

עורך: יאיר אריאל

בברכת שבת שלום

איך קוראים לך? ומה זה אומר עליך?

222

מתאפיינים בנאמנות בלתי מתפשרת לאהוביהם ברגעים הכי קשים, הם בעלי יכולת משא ומתן יוצאת דופן תוך כדי שמירה על שקט ונועם, בעלי כישורים חברתיים יוצאים מן הכלל, ובעלי יכולת הסתגלות מצוינת בעיקר לאור העובדה שהם נוטים להיות האוהבים בסביבתם, וגם כאשר הם מוצאים עצמם בעמדות גבוהות יותר הם לעולם לא ישכחו מאיפה באו.

23

מייצג אנשים משפחתיים, משפחתם בסדר עדיפות עליון, דואגים ועוזרים לזולת, אך לא אוהבים לקבל עזרה מאחרים. כישורניים ויצירתיים, אצילות ונטיה לשלמות, אפטיים, אחראים, מאופקים, הוגנים.

מדור פטנטים למטבח

הוספת דבש לתערובת: כשרוצים למדוד כף של דבש מתוך מיכל, שמים לפני כן את הכף במעט שמן. הדבש יחליק מן הכף בקלילות. כנייל אם צריך כוס מלאה. אם יש במתכון גם שמן וגם דבש, השתמשו באותה הכוס רק לפי הסדר: שפכו קודם את השמן ואח"כ את הדבש. אף טיפת דבש לא תשאר בכוס.

סיפור

הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זי"ע סיפר, שפעם הלך ביער והתנפלו עליו חבורת שודדים שביקשו לרצחו נפש, לפתע הגיע לשם ראש השודדים, שהוא הכיר את הרמ"ל, היות ומלפנים היה נוהג תדיר לסור אל ביתו של הרמ"ל לאכול ולשתות, היות ביתו של רב משה לייב היה פתוח לברכה בפני כל בריה שבעולם להאכילם ולהשקותם, ואמר לו, דע לך כי איני יכול להרגך נפש, אלא אקחך אל מקום דירתנו שבו אנו מסתתרים, ושם נמצא גם בני הילד וחפץ אני שתלמדנו 'מעט' תורה, ואכן התישב רבי משה לייב ללמד את הילד, אך מוחו של הילד היה אטום וסתום, ולא הבין דבר וחצי ממה שלמד, בכל ערב בחזור אבי הילד – ראש השודדים אל ביתו, היה בוחן את בנו על כל מה שלמד, וכאשר היה רואה שלא הבין מאומה היה מפליא בו מכות נמרצות, אך הבן היה שותק ולא גנח אפילו גניחה אחת מחמת כאב. משעברו מספר שבועות, ולא נקלט דבר במוחו של הילד, שחרר אביו את רבי משה לייב לחפשי, ושלח עמו את הנער שיורהו את הדרך למקום יישוב.

בהליכתם שאל רבי משה לייב את הנער, "האיך יכולת לעמוד איתן ולשתוק בעת אשר אביך הכה אותך כה קשות", ענהו הנער, "הרי זה כלל הראשון שמלמדים בבית חבורת השודדים – להחריש ולא לענות בשעה שאנשי הצבא לוכדים אותנו... כדי שלא יבינו מאיתנו היכן משכן השודדים". המשיך הרמ"ל ושאלו, "ועדיין לא ידעתי באיזה כח הינך מתחזק לעמוד כצור החלמיש", הסביר הילד - "ג' כללים לימדונו, א'. לידע ולזכור שאין המכה מכה לעד ולעולמי עולמים ובקרוב יבוא הזמן שהמכות יחדלו ותבוא הרווחה. ב'. שהמכה הוא 'אביו' רחומו – וסוף סוף 'רחמי האב על הבן' וודאי לטובתו ולהנאתו הוא, ג'. בכל מכה ומכה מדמה אנכי לנפשי שזו הי המכה האחרונה, וממילא תתחזק רוחי בקירבי".

לימים נענה הרמ"ל ואמר, "שמינוקא זה למד דרכי עבודת האמונה, אף בשעה שהוא מיוסר ומוכה, ראשית, לדעת ש'לכל תכלה ראיתי קץ' ועוד יתהפך עליו הגלגל ויזכה לחיים טובים ומאושרים. שנית, לדעת שהמכה אותו הוא אביו שבשמים, והכאתו ברחמים גדולים ובחסדים מרובים, ושלישית, עליו לחשוב כי מכה זו היא אחרונה ומכאן ואילך נכונים לו חיים טובים..."